

Acció Cooperatista

Redacció: } Pelai. 7 • Tel. 17374
Administració: }

Organ de la Federació de Cooperatives de Catalunya

La classe treballadora, en la seva condició d'assalariada, ha d'ésser un element constitutiu essencial i propulsor incansable de les societats cooperatives, doncs té en elles mitjans poderosos per a la lluita en defensa de les seves condicions de vida.

EDUARD ANDREANI

Contra els enemics més o menys encoberts que té la cooperació, nosaltres hem d'enarborar la senyera de tots els colors i demostrar la pulcritut i la integritat dels nostres actes

DES DEL MEU ESCO

per V. CASALS BOSCH

S'ha acabat el Congrés de la Cooperació Catalana i ara ens ve la feina. Semblava per a molts que el Congrés ens ho havia de resoldre tot —perquè sempre ens refiem que ens ho portin fet— i una vegada acabat aquest, veiem que la feina és per a nosaltres i per a ningú més.

Si alguna vegada s'ha demostrat la necessitat d'anar als llocs orientats amb un ple coneixement dels assumptes que s'han de tractar, en cap vegada com en aquesta, hauria vingut a posta una recomanació així, per tal de què els delegats s'haguessin presentat orientats fins al màxim i amb una visió de les necessitats del moment i futures del nostre moviment, haver fet que les discussions haguessin pres el caire que havien de prendre i els acords haguessin estat el més eficaços possible per tal de què totes aquestes necessitats que per la vida del nostre moviment estaven condensades en les tres Ponències presentades a discussió haguessin esdevingut realitats ben aviat.

Ara resulta que, per aquest criteri que tenim de les coses, d'aquest ja farem, tan arrelat al nostre tarannà, hem de fer una colla de feines d'estudis, hem d'establir una colla de discussions per tal d'orientar-nos i posar-nos en situació de posar a la pràctica el significat o l'obra d'aquests tres temes. Després, una vegada fets aquests treballs d'estudis n'hauré de tornar-ne a parlar i passarem un temps preciós discutint i fent discursos, mentre s'anirà escoltant aquesta època de la nostra existència amb el mateix ritme que quan la falla dels conills.

Quan sentia jo parlar dels cooperadors nous i dels vells, alguns dels quals semblava que usessin aquest joc de mots per alguna cosa més que per distingir els que fa anys que ja són a les cooperatives i els que ara hi han entrat, de forma que semblava com si parlessin d'una concepció endarrerida o d'una concepció nova del moviment cooperatiu, jo tot escoltant les discussions, a vegades em perdia en disquisicions i no sabia trobar per enlloc els senyals d'aquesta joventut que a vegades es volia assenyal.

El que sí es va notar i aquesta va ésser la nota més lluida de la discussió del diumenge al matí, que per damunt dels nous i dels vells, dels entrats en anys i dels joves, dels cooperadors d'avui i dels d'ahir, quan els coneixements de les coses que es discuteixen hi són i l'home està identificat amb la idea que anima aquell assumpte, d'arribar a una conclusió ràpida de totes les coses i es troben els camins per a encausar-les amb una facilitat que deixa palplantat al més quillat i presumit.

Jo n'he tret d'aquest Congrés la conclusió de què, de les moltes cooperatives adherides, molt

poques portaven estudiats els temes que es presentaven a discussió i moltes menys, a casa seva, havien emès judici sobre els mateixos. Havien rebut les propostes del Consell Executiu amb la convocatòria del Congrés i en veure tanta lletra ho havien deixat per a parlar-ne a la reunió vincent i així una setmana i altra, se'ls presentà el Congrés al davant sense saber el que havien de discutir ni la posició que havien d'adoptar davant el caire que les discussions poguéssin prendre.

I d'aquesta forma, amb aquests criteris, no es fan grans coses, i si algunes se'n fan i surten bé, és per casualitat. D'anar-hi tots ben orientats i en ple coneixement dels nostres interessos com a consumidors, s'haurien aprofitat molt les discussions i la feina hauria quedat enllestida i bé, a punt de donar els fruits més ubèrrims per a l'engrandiment del nostre moviment.

Encara sembla que als nostres Congressos s'hi vagi a fer tabola i certes altres coses, que dient les coses pel seu nom, no ens deixen molt ben situats en aquests moments; hi ha individu que interpreta els nostres comicis com un safareix i a grans veus va dient que s'ha de fer bugada; hi ha individu que portant la representació dels cooperadors organitzats, solament es dedica a trobar obstacles i dificultats per a posar-les al pas per tal de què les coses s'aturin i a la millor s'embrollin i no es puguin lligar.

I aquest teixir i destèixir, aquest desinterès en totes les nostres coses, demostrat per una majoria, no diu gaires coses al nostre favor, ens desacredita. Cooperació, vol dir alguna cosa més que aquest sentit rudimentari de l'anar fent, i del no bellugar-nos per no cansar-nos. Cooperació vol dir altra cosa que aquesta traveta indiscreta que es presenta als moments en els quals es posen en joc els interessos sagrats de tots els consumidors catalans per tal de què tot el nostre mecanisme rutlli i la funció social de les nostres entitats sigui efectiva; Cooperació, vol dir impregnar-se de les concepcions veritables de la Cooperació i encarar-hi les necessitats i les realitats dels moments i de l'esdevenidor, i Cooperació, vol dir, en el sentit ampli de la paraula, tenir uns coneixements encara que petits, almenys clars, de tot l'engranatge econòmic que d'un cap de món a l'altre ens fa bellugar a tots i ens empeny les nostres passions i a voltes ens posa a prova les nostres virtuts.

Cal corregir-nos les nostres falles i aquestes, solament les corregirem per mitjà d'un estudi metòdic i eficaç de tot el nostre moviment i de tot el nostre ideari; amb coneixements i el criteri clar del que són les nostres necessitats i de la forma que podem resoldre-les, assolirem que els nostres comicis esdevinguin veritables condensadors de la voluntat comuna per a transformar-la en força dinàmica al servei d'una concepció humana en la qual no hi hagi ningú que retiri pel seu compte la part del Lleó.

No sé perquè en Campalans va dir que política volia dir Pedagogia.

Después del VI Congreso de Cooperativas

Un acuerdo de gran transcendencia

por FELIPE BARJAU

El VI Congreso de Cooperativas de Consumo, celebrado en esta ciudad los últimos días del pasado mes, tomó un acuerdo, entre otros, de gran transcendencia. Nos referimos al de crear una Caja de Crédito Cooperativo.

Simplemente parece una cuestión sin importancia. Muchos dirán: una caja de crédito más. Y no es así. No se trata de crear una caja más. Se trata, eso sí, amigos y compañeros cooperadores, de crear el instrumento económico más eficaz que se pueda, para poder dar cima a muchas realizaciones prácticas que satisfagan al anhelo del pueblo en general y los deseos de todos los cooperativistas con más intención.

Cualquier capitalista, burgués, trust o banco, con miras al fin particular y pareciendo que realizara una obra de bien general, si se le plantea el problema que se nos plantea a los cooperadores, no dudaría ni un solo momento y aceptaría gustosísimo el papel de sumando a una columna del «Debe» del libro Mayor y proporcionaría todos los medios económicos que estuvieran a su alcance para que su cifra fuera lo más cuantiosa posible con el fin de posibilitar una acción común de tipo capitalista que incrementara el comercio standard y destruyera de cuajo toda raíz de competente pequeño o grande para el porvenir. La suma de unos cuantos capitales convertidos en acciones de una empresa como el C. E. P. U., por ejemplo, puede dar al traste con tanto pequeño o grande establecimiento de nombre y apellido. Los mismos dueños de muchos establecimientos prefieren el trueque de lo que poseen a cambio de un título de la empresa y de un cargo retribuido en la misma a cambio de una remuneración.

EN EL PRIMER ANIVERSARI

Ja fa un any del traspàs del que fou en Joan Coloma. Ja fa un any. Com passa el temps! Ja fa un any que no l'hem vist, que no l'hem sentit, que no li hem llegit cau article d'excel·lent doctrina cooperatista! Com passa el temps.

El recordem quan després de la liquidació de la «Càmara Regional», quedaren sense soplax el nostre portaveu i la Federació. La Fàbrica de Pastes va acollir amorosament el nostre setmanari i la Federació. Mercès a l'inoblidable J. Coloma que, amb el seu optimisme, va saber conservar el caliu entre els entusiastes, que a la llarga va normalitzar la vida del nostre Hebdomadari, hi va fer renéixer la confiança envers la Federació, malgrat la prevenció que hi havia en contra, dels homes incomprendius de les cooperatives.

Els resultats són esplèndids i estan a la vista. Un fervorós record a la memòria del propagandista dels ideals de la Cooperació.

B. FARRE

Para hacer el montaje de establecimientos de esta naturaleza, precisan cinco millones de pesetas, pongamos por ejemplo. La unión de los accionistas ha sumado esta cantidad y se crean los dos o tres primeros establecimientos. Una vez creados los primeros y registrarse su éxito, los demás se montarán con todas las facilidades que les proporcionará la banca privada.

El pueblo o la ciudad que ven cómo son atendidas las necesidades del consumo, tanto en prestancia como en chic y confort, no sabrá ver el secreto del negocio que se hace a sus espaldas y encima de sus necesidades y como el conejo que cae al cepo será víctima otra vez de la tradicional mentira comercial, dejándose expoliar para provecho de unos cuantos y sin beneficio alguno para la colectividad.

Si los intereses colectivos que tienen todos los cooperadores de Cataluña se unifican a tiempo, y se dejan controlar por la Caja de Crédito Cooperativo no habrá posibilidad de que nadie en absoluto sea víctima de los rapaces de guante blanco. Primero porque son muchos los millones de pesetas que existen en Cataluña que pertenecen a los consumidores organizados en cooperativas, y segundo porque la gran masa de consumidores que hoy controlan las mismas ofrecen todas las garantías para asegurar el éxito de una acción económica, a base cooperativista, que sea el complemento de toda una amplia organización social ajena a la explotación del hombre por el hombre.

Caja de Crédito Cooperativo, creada por los propios cooperadores y administrada por los mismos. No es mucho decir. ¿Quién debe administrar sus bienes con más celo y más cariño que los propios consumidores organizados en cooperativas? La Caja debe actuar interior y exteriormente igual que si fuera un Banco. Y debe valerse de las organizaciones existentes para atender bien su cometido. Por eso hemos tenido cuenta de decir que debe ser una Caja cuya función principalísima consiste, no en «guardar» intereses, sino en «controlar» todos los intereses de los cooperadores y de todas las cooperativas. Guardarlos harán aquellos Bancos o Cajas que merezcan garantía oficial o la propia Caja de Crédito Cooperativo, y que tengan mejor número de posibilidades para atender el servicio. De esta manera todos los cooperadores y todas las cooperativas serán una unidad económica y actuarán con miras a los intereses generales de los cooperadores. Y el summum de tantas energías y tantas actividades serán el activo de la Caja, cuyo importe representa cifras fantásticas, que son las que determinarán para el futuro próximo suprimir los almacenistas, los mayoritarios, los agiotistas, los especuladores, haciendo de por sí la función cumbre tanto en el comercio al por mayor como al por menor, suprimiendo de cuajo tanto intermediario impenitente que con su codo empuja la acción de los filibusteros de la Banca y del gran poder, vinculando a través de las redes de los créditos los propios intereses morales, arrastrados por la corriente de las pérdidas y ganancias

(Sigue en la pág. 4)

Llegiu i propagueu

Acció Cooperatista

Preu: 20 cts.

Les tasques del Sisè Congrés de la

SECCIO FEDERATIVA

Federació de Cooperatives de Catalunya

Acta de la sessió del Comitè Executiu celebrada el dia 14 de juliol del 1938

Comença la sessió a dos quarts de vuit de la tarda, sota la presidència del company Barjau. Hi assisteixen els companys Torrens i Jiménez, excusant l'assistència els altres companys de Junta. També hi és present el company Verdura, per ACCIO COOPERATISTA.

Es dona lectura de l'acta de la reunió anterior, aprovant-se.

El president llegeix una carta de M. May, secretari general de l'Aliança Cooperatista Internacional, contestant la nostra invitació al Congrés, per la qual s'excusa d'assistir-hi i desitjant-nos un bon èxit.

Tenint en compte la proximitat de la data del Congrés, es parla d'intensificar la propaganda per la premsa i ràdio, acordant-se fer els treballs necessaris en tal sentit.

Així mateix s'acorda convocar al Consell General de la Federació, pel dia 24 del corrent, per tal de tractar de l'organització del Congrés.

I sense més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió a dos quarts de nou de la vetlla.

El Secretari accidental,
JOAN TORRENS

Acta de la reunió del Consell General celebrada el dia 24 de juliol del 1938

Presideix l'acte el company Barjau, amb l'assistència dels companys del Comitè Executiu Pujol i Jiménez i Verdura per ACCIO COOPERATISTA, i el que sota signa.

El company Barjau dona compta de la falta d'assistència del company Ventura, per trobar-se a València sense poder tornar, degut a les actuals circumstàncies, manifestant que es fan les gestions necessàries per a facilitar-li el retorn.

Per les Comarcals hi assisteixen els companys següents: Giral, per la Comarcal de Manresa; Torres, per la d'Igualada; Blancafort, per la de Vic; Pera, per la del Litoral; Duran i Zarsoso, per la del Baix Llobregat; Barrachina i Pujol, per la del Barcelonès; Codina i Rossell, pel Vallès Oriental; Ullastres, Reixac i Selgas, per la de Girona; Nogué, per la del Vallès Occidental, i Daniel, per la del Segrià.

Es llegeix l'acta de la sessió anterior, que és aprovada.

Acta de la Primera Sessió ordinària del VI.º Congrés de la Federació de Cooperatives de Catalunya, celebrada el dia 29 de juliol del 1938

Després del discurs del President de la Federació, Felip Barjau, es constitueix la Taula de Discussió ocupada pel companys President, Ramon Batlle, de la Comarcal del Barcelonès; Vice-President, Josep Carner, de la Comarcal de Girona; Secretaris, Isidre Vives, de la Unió de Cooperadors de Badalona, i Salvador Cervet, de la Comarcal de Manresa.

El President saluda els Congressistes i els invita a què discuteixin els diferents temes presentats amb altesa de mires i al màxim de cordialitat, com correspon al bé del moviment cooperatiu de la nostra terra.

A continuació pronuncien càlides paraules de salutació al Congrés els delegats fraternals Andreu Cortinas, per les Joventuts Cooperatistes de Catalunya; Joan Comorera, Conseller d'Economia de la Generalitat de Catalunya; Joan Bertran, per la F. E. S. A. C.; Valeri Mas, per la C. N. T.; Miquel Ferrer, per la U. G. T.; Joan Carulla, per la Federació de Cooperatives de Producció Treball; Antoni Oliva, en representació del senyor Alcalde de Barcelona i de la Federació de Mutualitats de Catalunya; Josep Simó, per la Vila de Salut l'Aliança; Torremadé, per la C. de Cooperatives; Miquel Mestre, dució i Treball de Catalunya; Miquel Mestre, pel Consell Superior de la Cooperació; Pou, en representació del Conseller d'Agricultura de la Generalitat de Catalunya; Regí González, per la Federació Regional de Cooperatives de Lleuant i per la Federació Nacional de Cooperatives d'Espanya, i Joan Ventosa i Roig, per l'Aliança Cooperatista Internacional.

El company Barjau comença la reunió manifestant anava a donar compte de l'organització del Congrés. Dona compte també que caldria parlar de la renovació dels càrrecs del Comitè Executiu, tota vegada que el company Ventosa i Roig presenta la dimissió.

El company Barjau també presenta la dimissió, mentre no el reelegixi el Congrés, puix va ésser nomenat President degut a les circumstàncies d'haver passat el company Farré a ocupar altres càrrecs i també per la mort del malaguanyat company Rovira, pel que creu convenient esperar la decisió del Congrés.

El company de la Comarcal del Segrià manifesta que ara més que mai cal unir-se per tal que la nostra organització pugui seguir el seu camí ascendent. El company de la Comarcal de Vic diu que tots els seus delegats assistiran al Congrés amb la ferma intenció de col·laborar per la bona marxa del mateix.

El company de la Comarcal de Girona manifesta que tots els delegats de dita Comarca vindran avalats per llurs cooperatives, ja que tots han estat nomenats per l'assemblea general. El company del Baix Llobregat donarà compte tan aviat com sigui possible de la reunió plenària que es celebra a la Comarcal, així com també en relació a una cooperativa de segon grau que està en vies de formació. El company d'Igualada manifesta també que, tenint avui la reunió plenària a la Comarcal, donarà compte oportunament dels acords presos en la mateixa; no obstant, pot dir que els temes que es presentaran al Congrés són mirats amb simpatia. Els companys del Vallès Oriental es manifesten en el mateix sentit.

El company del Barcelonès diu que en el ple de la Comarcal es prengué l'acord d'organitzar el Banc Cooperatiu i també d'organitzar les cooperatives de segon grau, per suprimir els intermediaris, per tal d'evitar així que els articles no augmentin de preu.

Tot seguit es passa a tractar dels assumptes generals. El company del Vallès Oriental parla de la distribució de patates i que portarà el més prompte possible totes les dades que puguin recopilar sobre aquest assumpte. El mateix manifesten altres companys.

Són acceptades al sí de la Federació les Comarcals de La Garrotxa i Alt Penedès, radicades a Olot i Vilafranca del Penedès, respectivament. El delegat de Girona denuncia el fet de què la Comarcal de La Garrotxa comprén algunes cooperatives inscrites a la Comarcal de Girona, aconsellant-se que les dues Comarcals es posin d'acord al respecte.

Sense altres assumptes a tractar, s'aixeca la reunió a les dues de la tarda.

El Vice-Secretari, Joan Torrens

Pel Secretari de la Federació es dona compte de diverses adhesions rebudes de Federacions Cooperatistes estrangeres.

A continuació són proposats els següents companys per formar les ponències que s'ementen:

Creació d'una Caixa de Crèdit Cooperatiu

Manresa, Salvador Cervet.
Vic, Miquel Serra.
Anoia, Jacint Moritz.
Vallès Oriental, Marià Garcia.
Girona, Josep Brunet.
Barcelonès, Santiago Sales.
Baix Llobregat, Rafael Tarín.
Vallès Occidental, Joan Coll.
Tarragonès, Andreu Castillo.
Segrià, Josep Daniel.
Noguera, Francesc Campos.
Alt Penedès, Josep Mestres.
Garraf, Josep Huguet.
Urgell, Domènec Cardenas.

Pel Comitè Executiu amb caràcter informatiu, Jaume Verdura.

Necessitat d'intensificar la creació de cooperatives de segon grau "Productes Coop", com a mitjà d'abaratiment del cost de la vida i pel bon èxit d'una economia col·lectiva.

Manresa, Ignasi Llinàs.
Vallès Oriental, Joan Vilalta.
Baix Llobregat, Juli Borràs.
Anoia, Joan Torner.
Vallès Occidental, Isidre Pelàez.
Vic, Manuel Sala.
Litoral, V. Garcia.
Girona, Joan Carner.
Barcelonès, Vázquez.

Pel Comitè Executiu de la Federació amb caràcter informatiu, Francesc Jiménez.

El Moviment cooperatiu de Catalunya i la seva autonomia administrativa:

Manresa, Josep Maleret.
Vic, Josep Ollic.
Anoia, Josep Mercadé.
Vallès Oriental, Enric Quirós.
Girona, Pere Ullastres.
Barcelonès, J. Sabater.
Baix Llobregat, Cándid Torras.
Vallès Occidental, Joan Fort.
Tarragonès, Cristòfor Vens.
Segrià, Sebastià Garsaball.
Noguera, Miquel Mestre.
Urgell, Modest Gener.
Pel Comitè Executiu de la Federació, amb caràcter informatiu, Felip Barjau.

Proposicions urgents

Manresa, Josep Tomàs.
Vallès Occidental, Francesc Déu.
Anoia, Josep Buil.
Baix Llobregat, Rafael Tarín.
Vallès Oriental, Antoni Orta.
Vic, Joan Goal.
Litoral, V. Rocosa.
Girona, Josep Sabater.
Barcelonès, Francesc Vergés.
Pel Comitè Executiu de la Federació, amb caràcter informatiu, Celestí Ventura.

La Presidència proposa, que degut a l'hora ja tard en què s'acaba aquesta sessió i tenint en compte la falta de llum que sofreix Barcelona i que molts delegats comarcals es podrien desorientar, les Ponències es reunixin el dia següent a les set del matí i el Congrés podria celebrar la seva segona sessió a les deu del matí. El Congrés aprova aquesta proposició de la Presidència acabant-se aquesta primera sessió del VI Congrés de la Federació de Cooperatives de Catalunya a les vuit hores del vespre.

Barcelona, 29 de juliol del 1938.

Signat.—El President, Ramon Batlle.—Els Secretaris: Isidre Vives i Salvador Cervet.—El Vice-President, Joan Carner.

Foragitem els sabotejadors de l'obra cooperativa

No podem resistir-ho més. La nostra condició de ciutadans lliures, d'obers conscients i de cooperatistes militants ens obliga a no guardar més silenci. Estimem massa l'obra de tots per descurar-la i creure que es pot viure sense angou. Els plans i queixes de tots els dies de molts i molts ciutadans, obrers cooperadors, ens diuen que cal cridar l'atenció a tots i d'una manera especial als companys que ostenten càrrecs de representació en el sí de les cooperatives començant pel President i acabant per l'últim Vocal.

Sí, companys cooperatistes. Deixant de banda les excepcions, que sempre queden honorades, hem de confessar que el nostre moviment té sabotejadors. Els té dintre del mateix moviment. Els té en els models que s'empren des dels llocs de Secretaria i des dels llocs de despàtxos i taulells.

El malhumor i els mals de cap que hom pugui tenir no han de pagar-ho els consocios. L'educació no està renyida amb la transcendència del moviment social, ni amb la transformació econòmica que realitzem els treballadors. Per altra banda, també cal tenir en compte que tots els socis tenen els mateixos drets i ningú, per alt que sigui el càrrec que ocupi, pot escatimar cap d'aquests drets. El moviment cooperatiu és purament democràtic, i cada un dels seus components mereix el respecte que se li deu com a persona i com a cooperador. No fer-ho així és sabotejar el cooperativisme, i no cal dir que contra els sabotejadors d'aquesta obra digna de Catalunya, hi han de trobar-s'hi tots els cooperadors conscients.

Acta de la Segona Sessió

Sota la presidència del company Joan Torner, Vice-President Santiago Sales, i actuant de Secretaris els que sota signen, és obert l'acte a les deu del matí del dia 30.

Es llegeix l'acta anterior, la qual és aprovada.

Posada a discussió la Memòria, el President pregunta per si és aprovada en la seva totalitat o són discutits els capítols. Duran i Guàrdia, delegat de la Cooperativa Avant, diu que acaba d'arribar i que s'estranya de què s'anava a aprovar sense discussió dita Memòria i diu que va a comentar-la en tots els seus capítols.

Es refereix al dret de crítica que és aprovat pel Govern. El President el crida a l'ordre i diu que es ceneixi a comentar la Memòria. Segueix comentant l'ordre del dia i diu que la Memòria és molt pobra. Pregunta al President si està disposat a discutir part per part.

Campos demana la paraula prèvia i diu que està d'acord en què es llegeixi per capítols. Duran intervé en el prefaci i s'aprova el seu prefaci.

Farré, de la Unió de Cooperadors, diu que es llegeixi el prefaci de la Cooperativa Central de Compres. Així s'acorda i es fa.

Pérez, d'Assistència Social, i Baró intervenen i diuen que no ha complert la missió que li fou confiada i es refereixen als pagaments que no s'han efectuat, esperant intervenir en el tercer punt de l'ordre del dia.

Batlle, de la Unió de Cooperadors, intervé

aclarint lo dit per Pérez, així com també ho fa el President. Es promou una confusió amb les diferents paraules demanades, acordant-se donar curs a dites paraules demanades. Panadès intervé criticant l'obra de la F. E. S. A. C. i dels Sindicats, dient que no s'ajusten a la cooperació. Campos fa algunes aclaracions, així com «L'Econòmica» de Palafrugell. Brunet fa una crítica de la F. E. S. A. C., dient que a les cooperatives hi han vingut tots els elements indesitjables. El President li crida l'ordre per alguns conceptes invertits en la seva intervenció i li diu que es concreti i es ceneixi a la discussió. Brunet, donant-se per molestat, es retira del Congrés.

Duran i Guàrdia es manifesta en el sentit que la Cooperativa Central de Compres no ha respost a les seves finalitats.

Es passa a discussió l'apartat d'oficines federatives. Duran intervé dient que les oficines no estan d'acord amb el moviment actual i el seus serveis no estan encomanats a personal competent. Quedant aprovat dit apartat.

L'apartat de propaganda queda aprovat sense discussió.

Es posa a discussió les relacions nacionals i internacionals. Duran i Guàrdia intervé manifestant-se que les relacions nacionals no estan d'acord amb els interessos cooperatius. En quant a les internacionals, no té res a dir, i pregunta als companys que varen anar a França que donin algunes explicacions. Celestí Ventura li contesta manifestant que ACCIO COOPERATISTA donà compte de les impressions recollides en dit viatge; no obstant això, novament fa algunes manifestacions. Gil intervé i Ventura aclareix novament. Ventosa i Roig també fa algunes aclaracions, manifestant-se que els cooperadors francesos estan al nostre costat ajudant-nos en molts casos tant moral com materialment. Girona fa manifestacions sobre la conveniència de relacions de caràcter nacional. Duran i Guàrdia intervé novament agraïnt les manifestacions fetes per Ventosa i Ventura i proposa l'agraïment del Congrés a Aliança Coope-

rativa Internacional. Acordant-se per unanimitat.

El delegat de Girona fa algunes preguntes, que són contestades pel company Ventura. Farré també es manifesta demanant es doni compte del cabals enviats com donatius. Barjau diu que és la Federació de Cooperatives d'Espanya la que ha de rendir aquests comptes i que en el proper Congrés Nacional que es celebri es demanaran aclaracions. Andreu també intervé, contestant-li Barjau novament. Farré torna a manifestar-se i Barjau, del Comitè Executiu, i Ventosa, de la Nacional, fan aclaracions. Josep Ferrer també intervé aclarint conceptes. J. Godoi, de Palamós, es manifesta preguntant al Congrés si està prou debatut i hi han diferents criteris. Ventura fa manifestacions i pregunta al Congrés si es dona per satisfet. Es demana votació i es promou una confusió en la manera de fer-la. Penedès demana la prèvia per adjuntar criteris. Ganado també fa iguals manifestacions. La Sidero-Metalúrgica protesta del poc ordre que hi ha al Congrés. S'acorda deixar per discutit i es continua amb els altres apartats de la Memòria.

L'apartat de suport a les obres creades és aprovat sense discussió.

Es posa a discussió l'apartat de la nostra intervenció en els organismes oficials. Duran i Guàrdia es manifesta dient que hi ha hagut un excés de poder. Pregunta als companys del Consell Superior de Cooperació la seva intervenció

Federació de Cooperatives de Catalunya

en els organismes oficials i si s'han complert totes les disposicions dictades. Barjau li contesta. Batlle s'adhereix a les manifestacions de Barjau. Duran torna a manifestar-se demanant sigui donat compte de les intervencions oficials i torna a dir que hi ha hagut excés de poder per part del Consell Superior de la Cooperació. Barjau li contesta novament en diferents punts. Riu intervé aclarint algunes manifestacions del company Duran i Guàrdia. Sidero-Metalúrgica es manifesta també en el mateix i es refereix als horaris de la dependència. Batlle diu que està d'acord amb Barjau. Fa aclaracions referent a la regulació de les cooperatives i l'actuació dels economats. Budí també fa manifestacions referent al Decret de regulació de les cooperatives i Vallejo, de la Sindicalista, es refereix a alguns acords presos en la seva entitat, així com també en el Decret mencionat. Fandos, de la Ferroviària, pregunta si les cooperatives de nova creació amb el marge de beneficis en els articles que dona el Govern es pot tenir dependència. Barjau li contesta. «La Necessitat» fa manifestacions opinant sobre la dependència, així com referent a les cooperatives que no la poden tenir. Es llegida una proposició incidental. González diu que passi a la Ponència de Proposicions incidentals. Duran intervé preguntant si tots els acords del Consell són presos d'acord amb les disposicions dictades pel Govern, i si fos així no té perquè censurar-ho. Es manifesta en diferents conceptes i està d'acord amb tot el que és doctrina cooperatista i demana que en tots els acords es consulti a les entitats que són les que sostenen l'organisme. Penedès intervé manifestant-se sobre la creació de noves cooperatives i l'horari de la dependència. Daniel, del Segrià, també fa manifestacions i està d'acord amb el Consell Executiu. «19 de Juliol» intervé i veu un esperit partidista en el Decret per haver-se deixat de consultar a les cooperatives i que la seva entitat està contra el Decret. Ganado intervé demanant que el Consell es preocupi d'aquestes entitats. La Sidero-Metalúrgica es manifesta sobre els Decrets i abunda en el criteri de què es perjudica a les cooperatives petites i diu que el Decret està fet amb esperit partidista, ja que no s'ha consultat a les cooperatives. Barjau contesta a totes les intervencions, negant que el Decret sigui fet amb cap esperit partidista. Fa història de com es va confeccionar el Decret i diu que tots els acords estan presos consultant els Consells representatius de les Comarcals, que són els que formen part del Consell General i diu, entre altres coses, que hi ha companys que són de dues cooperatives i per tant tenen dos racionaments, i aclareix tot el que és el Decret, així com el que són les Comarcals i el Consell General. Campos diu que degut a l'avançat de l'hora es suspengui la sessió, per a començar-la a les quatre de la tarda, i així s'aprova.

Essent dos quarts de cinc, i sota la mateixa Mesa de discussió, és oberta la sessió.

Es posa a discussió l'informe del Director d'ACCIO COOPERATISTA.

Es llegeix la segona part de l'acta anterior, la qual queda aprovada.

Salat creu que els delegats estan assabentats de l'informe i no cal llegir-lo. Vergés creu que s'ha d'aprovar l'informe i que les esmenes es presentin en el seu lloc. Li contesta el Secretari i diu que ha de llegir-se l'informe. Ventura el llegeix i a continuació és llegida la proposició presentada per la Unió de Cooperadors de Barcelona, la qual la Comissió es fa seva.

Seguidament són demandes varies paraules i es procedeix al que marca el Reglament, o sia, tres vots en pro i tres en contra. González pregunta si s'ha de discutir l'informe o la proposició. Barjau ho aclareix, ja que poc es diferencia l'un de l'altra, a excepció d'un apartat referent al període de la seva publicació, remarcant que l'única cosa que s'ha de discutir és el preu, ja que creu que és migrat, proposant que es refusi la ponència i s'aprovi l'informe del Director del periòdic. Vergés demana la previa per a aclarir conceptes.

Després de varies intervencions s'acorda aprovar la Memòria en la seva primera part i referent a la proposició s'acorda discutir-la en l'apartat de Proposicions urgents.

Agrupació Femenina. — Barjau dona compte del treball fet per dita Agrupació, demanant s'acordi l'agraïment. El Congrés es manifesta d'una manera unànime amb grans aplaudiments, posats tots dempeus.

Campos glossa el gran treball fet per dita Agrupació, dedicant una memòria a la companya Maria Palomera. La representant de l'Agrupació Femenina, Maria Abelló, dona les gràcies als Congrés.

Es passa a l'apartat d'estadística i el President pregunta si hi ha algun company que vulgui fer alguna observació. Ganado diu que hi manca la de Vallromanes «19 de Juliol».

Balanç. — Ventura comença a llegir-lo i Campos demana que siguin llegits els totals. Així es fa. Alguns delegats fan observacions d'errors emesos. Dits errors són aclarits per una fulla apart repartida al Congrés. Es aprova.

Ponències. — Es posa a debat la Caixa de Crèdit Cooperatiu. Campos, de la Ponència, fa un breu preàmbul. El Secretari la llegeix i Barjau, pel Comitè Executiu, informa al Congrés en la conveniència d'implantar-lo quan més aviat millor. S'accepta el proposat per la Ponència. Ventura proposa al Congrés l'acceptació del primer, segon i tercer punts. En quant al quart, es nomena una Comissió que en el termini de dos mesos presenti el dictamen perquè sigui implantat el més aviat possible. Campos, per la Ponència, aclareix, dient que les esmenes presentades no creu oportú donar-ne compte, ja que, com s'ha dit, es proposa una Comissió per a dictaminar en el termini de dos mesos, ja que en el poc temps que ha tingut no ha cregut convenient presentar un dictamen definitiu. Es manifesta en què el Congrés no ha estat convocat amb el temps reglamentari. Aquestes manifestacions promouen un aldarull. Campos apella a la caballeria i sinceritat del Congrés, aclarint les paraules pronunciades, donant-les per retirades si s'han d'interpretar en un altre concepte. Mestre intervé remarcant la importància del tema que es discuteix, observant a la Ponència el poc afortunada que ha estat en dictaminar, estenent-se en diferents punts que abarca el tema. Fa història de la Caixa de Crèdit Agrícola Cooperatiu. Menciona el representant del Conseller d'Agricultura, lamentant-se que no estigui present per a recordar-li la feina feta per dita Conselleria, per haver separat les cooperatives de consum. Es refereix al Decret de Collectivitzacions i sobre la Caixa de Crèdit Industrial. El company Mestre és interromput per un delegat per la seva llarga peroració i els congressistes opinen que ha de continuar per il·lustrar el Congrés. Mestre continua el seu brillant informe. Novament interrompeix el delegat d'Esparraguera, demanant sigui breu. Després d'una intervenció de diferents delegats, els quals opinen que ha de continuar, aquest ho fa. No creu que les cooperatives aportin els seus cabals a la Caixa. El delegat d'Assistència Social intervé i s'estén en diferents punts que creu el serien factibles. La Ponència li contesta aclarint remarcant que es té d'obrir discussió sobre els quatre punts presentats. Jaumandreu proposa la creació d'una Caixa o d'un Banc. El representant de «La Necessitat» es refereix a les proposicions de la Ponència, entenent que la Caixa és un problema de confiança que li puguin prestar les cooperatives. «Renovació», de Manresa, diu que no està d'acord en la creació de la Caixa, reservant-se el dret de fer una condició de confiança. Sidero-Metalúrgica diu que s'adhereix als acords de la Junta de la seva cooperativa, en què no vol fer-se responsable i estant en contra de la Caixa, proposant la creació de la Comissió i aquesta informi a les entitats. Merceria i Similars demana que en temps oportú sigui enviat el projecte a les entitats per al seu estudi. Unió de Cooperadors, de Barcelona, accepta la creació de la Caixa, ja que en temps oportú ja ho ha estudiat. Considera que el temps de sis mesos per al seu estudi és excessiu i proposa que sigui de dos a tres. Gil diu que veu amb goig la Caixa de Crèdit i està d'acord amb ella i proposa que el dictamen sigui enviat a les entitats per al seu estudi. Unió de Cooperadors de Barcelona abunda en el criteri de l'anterior, solidaritzant-se amb la Ponència. Varis delegats es lamenten que tenint la paraula demana no se'ls concedeixi. La Ponència dona compte de les proposicions presentades per escrit. Referent a una que es demana un termini d'un mes, proposa que sigui el de tres mesos, comproment-se en dit termini presentar el dictamen al Comitè Executiu. Helios, de Barcelona, intervé demanant que el Congrés es pronuncii si aprova o no el dictamen. Preguntat el Congrés si s'ha de discutir punt per punt o la totalitat, es promou un incident per certes manifestacions pronunciades per un delegat, en el que diu que la Presidència no sap encausar els debats. Aquesta contesta dient que creu convenient retirar-se i així ho opinen els altres companys de la Mesa. Barjau intervé i es desisteix. Es dona curs a les paraules i parla el representant de l'entitat «President Companys», queixant-se que les entitats petites se les té en falta de consideració en concedir-los-hi les paraules, tenint preferència a les entitats grans. Aquestes paraules són rebutjades pel Congrés, que no ho entén així. Es dona compte de les paraules demanades, acordant-se no donar-ne més.

«La Pau» fa ús de la paraula i pregunta al Comitè Executiu sobre la Caixa de Crèdit Cooperatiu. Barjau li contesta. Proposa que siguin dos mesos d'anticipació, en el qual termini sigui tramès a les cooperatives el dictamen per

al seu examen. Referent a altres punts que menciona la Presidència, li diu que ho presenti per escrit a la Ponència. Proposa que la Comissió que es nomeni hi sigui incorporat un representant de cada Comarca. «Helios» parla i diu que no porta el criteri de la Junta. La Comissió accepta una proposició en què per tot el mes d'agost acceptarà totes les proposicions que se li presentin. «La Confederal», d'Harmonia de Palomar, diu que no porta cap criteri. El representant de Lleida li mou parlar pel que ha sentit dir per una representació referent a la confiança que s'ha de tenir amb la Caixa i creu que les cooperatives petites en sortirien beneficiades i que se li ha de donar la màxima confiança. «L'Equitativa», de Palamós, està de conformitat amb la Caixa i en quant al tercer punt s'estén en diferents consideracions. Unió de Cooperatives d'Igualada està d'acord amb la Caixa. «La Previsió» està d'acord i té plena confiança. «Ford Motor» diu que la seva Junta no està facultada per a prendre acords en el quart punt i llegeix els acords presos en la seva Junta, demanant que es posi a la pràctica la celebració d'una assemblea. «Films» es lamenta que ha demanat la paraula i no se li ha concedit. «El Pueblo» està d'acord amb la celebració de l'assemblea i «Empleats d'Oficines» fa dues consideracions i creu que el Congrés s'ha de manifestar si està d'acord amb la creació i després es nomeni la Comissió. «La Necessitat» està d'acord amb el Banc i també diu que és un problema de confiança. Fa algunes proposicions i se li diu que les presenti per escrit. Consumits els torns, la Ponència dona compte del seu informe redactat últimament, introduint les proposicions presentades, intervenint alguns delegats per a fer unes declaracions. Queda suprimit l'apartat quart i s'aprova la necessitat de la creació del Banc.

Aixecant la reunió a les nou del vespre, quedant en continuar-la a les vuit del matí del dia següent.

Comença aquesta el dia 31 de juliol, a tres quarts de nou, sota la presidència de la Mesa de discussió nomenada a l'efecte. La Ponència encarregada de dictaminar explica la conveniència d'intensificar els «Productes Coop». Barjau, pel Comitè Executiu, amplia aquesta conveniència explicant l'eficàcia que pot tenir la intensificació i propagació de les nostres fàbriques cooperatives anomenades de segon grau. Mestre parla i diu que creu que abans de produir s'han de cercar els consumidors; diu que la producció ha d'estar controlada pels consumidors. Diu també que les cooperatives creades es troben algunes d'elles que no poden treballar perquè els obrers es neguen a fer-ho si no els hi donen una part. Diu que les Sindicals es neguen a donar-los-hi obrers. Acaba dient que si no es té una garantia per treballar que no es passi endavant. Salat intervé dient que els delegats han de venir ben orientats per les seves entitats i no en forma personal, ja que així fan desorientar els altres delegats. Diu que la majoria d'entitats desconeixen el que és els Productes Coop, principalment en les cooperatives de Barcelona, ja que les foranes la majoria d'elles estan provistes de dits productes. Fa història de la fàbrica de pastes de com es va crear i del seu desenvolupament. Diu que la Unió de Cooperadors ja té en els seus Estatuts l'obligatorietat de pertànyer als Productes Coop i remarca que es tindria de declarar l'obligatorietat en les altres. El delegat de Palafrugell intervé dient que veu la necessitat de crear les cooperatives de segon grau, ja que els consumidors han de rebre els productes el més sans possible i a més bon preu. «Ford Motor» fa algunes preguntes sobre algunes paraules vertides pel company Mestre, re-

ferent a la negació de les Sindicals. Duran i Guàrdia fa algunes aclaracions i s'estén en la forma que s'han creat les diferents indústries cooperatives existents. Es refereix a l'obligatorietat que presenta la Ponència i creu que no ha d'ésser. Està d'acord amb el segon tema. Creu que si no hi ha seguretat de matèries i obrers es deixi, però si no és així s'ha de seguir. Aguiló, de Productes Coop, dona compte de com es van començar a formar aquestes entitats, posant-se a disposició del Congrés per a fer les aclaracions que se li demanin. Dona compte del Reglament en què es regeixen i es queixa de què no li eren subministrades primeres matèries fins fa poc que s'han posat en marxa, ja que li han estat facilitades per la C. C. C. Dona compte de la creació dels productes de Borses. Ganado es manifesta i es queixa de què els cooperatistes, que són tots els proletaris, consentin el que està passant en els entorpiriments de la falta d'obers per treballar en els productes nostres i recomana sigui resolt pels mateixos obrers. Arnal, de Lleida, es queixa de què el debat es faci llarg. Fa aclaracions de com són adulterats diferents productes, comparats amb els Coop, que són naturals, i si no es tenen matèries bones no es fabriquen. Compara els beneficis que produeixen les indústries que treballen en matèries nocives i creu necessari la creació de totes les fàbriques que es puguin. El Ram del Vestit es manifesta dient que la majoria de cooperadors nous en la cooperació no estan capacitats per portar una tasca eficaç i recomana a tots que es faci un esforç per a fer una tasca efectiva. Prat creu amb la necessitat de la creació de les cooperatives de segon grau. Es lamenta que no siguin presents les representacions de les Sindicals, perquè poguessin fer aclaracions sobre el que afecta al·ludit per certs delegats. Alt Penedès es manifesta en què les organitzacions obreres es sacrificuin perquè desapareguin les dificultats creades amb les Sindicals. «19 de Juliol», de Montcada, diu que malgrat ésser nou en el cooperativisme fa algun temps que ve estudiant la cooperació, i s'estén en diferents conceptes que no es cenen al tema que es discuteix. Se li crida l'atenció. Es promou un aldarull. Segueix parlant de les collectivitzacions i el Sindicat. Novament es promou un altre aldarull. Continuant, es refereix a l'obligatorietat de les entitats de pertànyer als Productes Coop, manifestant-se que recolzarà a què sigui voluntari. Barjau intervé dient que com a President de la Federació de Cooperatives no l'han sentit mai parlar de cap Sindical, manifestant que tant l'una com l'altra estan en desacord amb el procediment emprat per alguns Sindicals, demanant es presti atenció als delegats.

Es presentada una proposició pel delegat de Manresa demanant que els delegats s'abstinguin de parlar de les Sindicals. Així s'acorda.

Pelai Pérez, de la Unió de Cooperadors, intervé referint-se al dividend de la fàbrica de pastes i la seva creació. Gil, de Funcionaris Municipals, es refereix a diferents cooperatives creades pels industrials i excita al Congrés per a què es doni tot el suport necessari a la Ponència perquè es porti a cap tot el que es presenta. Barrachina, de «La Necessitat», es lamenta que els representants dels organismes oficials no estiguin presents. Pregunta si les cooperatives creades fins ara són controlades per la Federació o són uns quants obrers que s'han ajuntat, contestant-li la Ponència que estan controlades. Daniel, del Segrià, diu que ell representa una Comarca de Lleida que podria portar una bona col·laboració als Productes Coop amb les seves hortalisses i fruites, on es podrien

(Passa a la pàg. 4)

La Caja de Crédito Cooperativo

Es de suma importancia hacer ver a los cooperadores que la concentración de todas las disponibilidades cooperativistas significa lo mismo que la recogida de las gotas de agua que caen los días lluviosos para llenar el recipiente que ha de guardarlas para los días que sean menester. Significa lo mismo que los pequeños riachuelos que desembocaron a un mismo cauce para formar el gran río. Significa el mar que recibe todas las aguas que le traen los ríos para devolverlo después por medio de las nubes a la madre Tierra.

Regar a tiempo se puede hacer si se tiene el agua embalsada. No se puede despreciar ninguna cosecha y se debe procurar que éstas sean siempre bien cuidadas antes de su recolección. Si se pretendiera regar los campos como se toman las medicinas, con cuentagotas, no habría planta que sobreviviera la prueba. Nada hay tan eficiente como la previsión, y los antiguos cuidaban de los embalses de las aguas como de la propia sangre. Los cooperadores deben cuidar siempre de sus economías individuales y colectivas, pensando que el campo que se ha de regar es de todos, y que las cosechas han de servir para todos.

Crear la «Caja» es crear el embalse, y de él se pueden bifurcar todos los canales que habrán de servir para fecundar el surco prometedor de grandes cosechas.

FELIPE BARJAU

:: El Congrés d'enguany i els Congressos d'ahir ::

Presentem als lectors d'ACCIO COOPERATISTA, una visió gràfica del què foren els Congressos de la Federació d'ahir i un resum palpitant del que ha dit la premsa barcelonina a propòsit del Congrés d'enguany.

"La Vanguardia"

DUCHA COOPERATIVISMO

Ha dado cima a sus tareas el Congreso de la Federación de Cooperativas de Cataluña, tareas que han dejado una estela de comentarios que la oportunidad del tema hace trascendentes.

Antes de comenzar el Congreso levantáronse ya voces prudentes que pretendían, quizá, con excesivo fulgor de singularidad, iluminar la vasta extensión que el cooperativismo ha alcanzado en nuestra esforzada retaguardia.

Criticar en tono excesivamente puritano un esfuerzo colectivo, cuando éste se dispone, precisamente, a depurarse a sí mismo en asamblea abierta, suena a exceso de buena voluntad.

Y como andan sueltos tantos patriotas de los que ya «vuelven» a llevar corbata, que han demostrado su exaltado amor al cooperativismo perteneciendo a cuatro cooperativas a la vez...

Mientras el Congreso se debatía en una procelosa y heroica preocupación de cifras astronómicas y de adhesiones exorbitantes, que son a un tiempo su dificultad y su gloria, se especulaba demasiado en la calle con los matices y las pequeñas imperfecciones que el éxito alcanza siempre por extensión.

Algo se ha dicho, sin embargo, que no es totalmente infundado, a condición de que no se extremen la estridencia ni la reticencia del decir.

Se ha dicho que el impulso que caracteriza el vasto avance cooperativista del momento se manifiesta abusivamente unilateral en la distribución.

Es igualmente cierto que debería extenderse a la producción y al sacrificio.

Dispongámonos a ello.

¿Cómo?

En primer lugar, callando. Callar es también cooperar, y callando se coopera a la equitativa distribución de las dificultades, de los instrumentos y de la alegría honesta de soparlos, acelerando como única redención la victoria.

Cooperar es también desenmascarar a todos los madrugadores que toman cuatro raciones para tres o nueve para dos.

Los hay, y nos son sobradamente conocidos.

A menudo disimulan su cinismo recriminando la discreción de quienes les toleramos, renegando de la equidad cooperativa, que jamás les cerró las puertas.

(Ve de la pág. 3)

transformar amb melmelades i conserves. Es refereix també als olis que es fabriquen a la seva comarca. Diu que creu amb la conveniència de muntar les fàbriques de conserves i demana que es presti suport als Productes Coop, tal com ho ha presentat el Comitè. Va per acabar i el Congrés li prega que continuï. Segueix donant compte de l'extens desenvolupament dels productes de les comarques de Lleida i el que es podria fer, recomanant novament el suport a les fàbriques dels Productes Coop. Hortona, de la Ponència, dóna les gràcies al Congrés perquè no hi ha hagut ni un sol representant que s'hagi manifestat en contra de la conveniència de la intensificació de Productes Coop. Parla de la creació de la fàbrica de pastes, recordant l'iniciador, malaguanyat company Joan Coll, estenent-se en la conveniència de la intensificació de les fàbriques Productes Coop. Demana que es posi en consideració el dictamen de la Ponència i el Congrés l'aprova per unanimitat.

Moviment Cooperatiu de Catalunya i la seva autonomia administrativa. — El President pregunta al Congrés si segueix el procediment de tres tornos en pro i tres tornos en contra, i així s'acorda fer-ho. La Ponència llegeix el dictamen i es posa a discussió la seva totalitat. Ganado es pronuncia en pro i felicita el Consell Executiu per haver retirat el seu dictamen. Defensa el dictamen trobant només en l'article que se li tindria de donar una altra interpretació. Unió de Cooperadors es pronuncia en contra, manifestant-se que en el que ha fet la Comissió no hi ha res de nou, sinó que ja es tenia. Examina els apartats manifestant que tot ja es té i es fa, trobant només una variació en el quart apartat, dient que ja es varen fer treballs per resoldre el referit en dit apartat. Assenyala algunes deficiències sofertes, esperant que la Comissió les aclarirà en el que pugui. Ventosa i Roig parla en pro; fa manifestacions de l'ocorregut en diferents sessions en el desenvolupament de les distribucions i el seu engranatge, proposant que en la modificació dels Estatuts de la C. C. A. troba encertat el dictamen present. «La Pau» intervé en contra, manifestant

— ¡He visto unos camiones de arroz, de patatas! — claman con obtusa irritación o con elementalismo imitativo, que se suma inconscientemente al coro de las consignas derrotistas.

— ¡Puedo probárselo a usted!

Como si las patatas pudieran transportarse una a una para no soliviantar la gula rencorosa de estos campeones de la envidia.

Como si la existencia específica de los alimentos implicara la prueba «a priori» de su supuesta mala distribución.

Como si no fuera más honroso y decente decir, por ejemplo:

Any 1937. Vista parcial de la Sala d'Actes durant les deliberacions del V Congrés

— Puedo probar que cuando mi hijo marchó al frente renuncié a la ración que aquí le correspondía, para facilitar el esfuerzo de la Intendencia que le sigue y se desvela para que no le falte la cotidiana provisión.

Llega su aberración obtusa a ignorar, o no querer saber que una parte alícuota de esa misma ración la roban ellos mismos al plato frugal de un combatiente que, en cualquier caso, multiplicado por cientos de miles, es propio hijo.

Va mejor a la hipertrofia de sus remotos escrúpulos decir:

— Hace tantos días que no pruebo el chocolate con vainilla mojado con «brioches» de pasta flora...! y añaden: ¡Esta guerra!

Pero el Congreso ha coronado sus tareas con su entusiasta adhesión al Gobierno de Unión Nacional, que nos ha enseñado a resistir para vencer.

¡Y venceremos!

Entonces habrá chocolate hasta para los loros que, dicho sea en su honor, andan más

remisos, más discretos y menos parleros que algunos desaprensivos.

¡Ah! Y a éstos seguiremos dándoles cuatro raciones para tres o nueve para dos...

¡Nosotros somos incorregibles!

"Mañana"

COOPERATIVAS EL VI CONGRESO

Indudablemente el VI Congreso de la Federación de Cooperativas de Cataluña tendrá trascendencia en la labor cooperativista, tanto por los acuerdos que en él se han tomado como por los nuevos problemas que han quedado planteados.

Hasta ahora no ha sido muy favorable al fomento de las cooperativas el ambiente del proletariado catalán. Era realmente un mal, pero tenía su justificación en el tono aburguesado de la acción cooperativista. ¿Cambiará la actitud del obrero y se hará posible la colaboración de los sindicatos y las cooperativas en un plan de desenvolvimiento colectivo?

Tememos que no se consiga todavía esta colaboración. Se ha procedido en este Congreso último con excesiva precipitación, y al querer presentar el cooperativismo como una doctrina social completa, capaz de determinar formas perfectas de convivencia humana, se ha estimulado el propósito de los hombres «simplemente cooperativistas» y se ha procurado obtener a través del Congreso y por sorpresa la constitución de organismos que si bien en algún caso son aceptados por la totalidad de los miembros de la Federación (así ocurre con el acuerdo de creación de la Caja de Crédito Cooperativo), en otros no es la opinión compartida por la mayoría y aún puede considerarse como lesiva a otros intereses más lógicamente representados por otras organizaciones de tipo económico. (Este es el caso de las cooperativas de segundo grado.)

No podemos nosotros ser sospechosos de opuestos al desenvolvimiento de las cooperativas. La cooperativa con el sindicato y el municipio constituyen los puntales de nuestro sistema político-económico, y por lo mismo nos creemos más obligados a examinar los propósitos actuales, dependientes y originados en las ideas e ilusiones de ayer de los hombres cooperativistas, más que en las exigencias actuales y en los pensamientos de hoy.

Y creemos fundado nuestro recelo y motivado el temor de que los resultados del V. Congreso sean contraproducentes para la obtención

de la colaboración general que se reclama para el movimiento cooperativista.

Si la Caja de Crédito indispensable para una labor eficaz de la Federación ha de tener realidad, y con ella ha de ser formal la unidad y la autonomía del movimiento cooperativista, preciso será que no se dé demasiado impulso al desarrollo de las cooperativas de segundo grado, para evitar que los problemas planteados obliguen a buscar soluciones y por ellas se rompa lo que de más valor ha conseguido el VI Congreso: la coparticipación de todos los organismos político-sindicales.

Tal vez tenía toda la razón el que afirmaba que el Congreso pasado era el primero, puesto que por primera vez se daba el caso de haber comparecido todos los que quieren una economía que no se determine por los principios actuales; pero de nada nos serviría que fuera el primer Congreso, si como en los anteriores el vicio de proselitismo y la tendencia a la absorción para ejercer soberanía siguen manifestándose.

Acaso lo conseguido en el VI Congreso pueda circunstancialmente satisfacer. A nosotros, muy poco, ya que consideramos que en este momento en que las cooperativas pretenden suplir la acción del Estado en la organización de la distribución de productos, era en este sentido que debieron dirigir sus actividades, y se habría evitado el plantear problemas innecesarios y excesivamente peligrosos.

Cabe esperar que sobre la marcha se enmenden los errores o las inoportunidades.

De Granollers

Diúmenge, dia 7 d'agost del present, va celebrar-se a l'estatge de la Federació Comarcal de Cooperatives del Vallès Oriental, la seva mensual reunió general ordinària.

Assistiren les cooperatives de Granollers, Baix Montseny, La Batllòria, Gualba, Llinars del Vallès, Parets del Vallès, Vilamajor, Castelltorsol, Codines del Vallès, Mollet, Les Franqueses i Vallromanes (Cooperativa «El 19 de Juliol»).

Els acords més importants que es prengueren foren els següents:

Ratificar el nomenament fet pel Comitè Executiu del nou Secretari Francesc Salvadó i Carbonell.

Nomenar delegat per a formar part de la ponència que ha de dictaminar sobre la «Caja de Crédito Cooperatiu», al cooperador de Mollet Marian Garcia Hernández.

Nomenar una Comissió per a traslladar-se a Vallromanes per a fer certes indagacions sobre estadística per a racionament.

Donar com a definitivament admeses a la «Federació de Cooperatives de Catalunya», les cooperatives «La Popular», de Llinars del Vallès, i Sindicat Agrícola Cooperatiu, de Montornès del Vallès.

Un acuerdo de gran transcendencia

(Viene de la pág. 1)

y a los abismos catastróficos que deparan los finales de grandes etapas de los momentos efícos de la humanidad.

Cataluña obrera, Cataluña socialmente avanzada, no debe trocar su porvenir de emancipación económica moralmente alcanzada por la actuación viva y eficaz demostrada en estos últimos tiempos, dejándose llevar de una confianza en sus ensueños, y tiene la obligación de preparar su porvenir consolidándolo con acciones tan discretas como revolucionarias, y saber usar de las propias armas para defenderse y triunfar. Por eso, los trabajadores que militan en las cooperativas deben preocuparse de que el acuerdo recaído en su VI Congreso, creando una Caja de Crédito Cooperativo, debe cumplimentarse en todas sus partes. Una ponencia nombrada al efecto debe redactar su reglamento dentro un plazo prudencial. Una vez esté aprobado dicho reglamento, la Caja entrará en marcha. Y ya en el camino todos tendremos ocasión de ver cuanto es lo que tienen los consumidores organizados y cuanto asciende el volumen de operaciones de la mitad de la población catalana que consumiendo un promedio semanal de treinta pesetas por persona y que al cabo del mes o del año significan, lo que sería capaz de enriquecer a muchos financieros enemigos de la clase trabajadora que empezaron a ganar dinero vendiendo al mercado de Belcaire, para terminar de gerentes de la Banca Internacional.